

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014194
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2119014194.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného: Peter K., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu v U. a ÚVV R., pre zločin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný

W. K r a j č o v i č, nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C.,
t. č. vo výkone trestu v U. a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

v čase od XX.XX hod. do XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX v C. na M. ulici pred domom č. X zastavil maloletého P. H. (nar. v roku XXXX) z dôvodu, že vzhľadom na jeho fyzický a psychický vývin predpokladal žiadny alebo nízky stupeň odporu maloletého P. H. a jeho ľahšie prekonanie a povedal mu, aby mu dal zavolať z jeho mobilu, na čo si maloletý dal dole z ruky hodinky zn. B. X. G. a snažil sa ich skryť do batohu, keď mu Peter K. zobral nečakane hodinky z ruky, pričom ho poškriabal na ruke a keď si mal. Alex H. pýtal hodinky späť, tváril sa, že ich zahodil, ale pritom si ich dal do vrečka nohavíc a odišiel s hodinkami preč, čím mal. P. H. nespôsobil žiadnu ujmu a Ivane S. z C., majiteľke hodínok spôsobil škodu na majetku vo výške 264,21 eur,

a skutku sa dopustil hoci bol dňa 28.01.2019 Obvodným oddelením PZ v Trnave blokovým konaním č. bloku 12128567 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pokutou vo výške 30 eur,

a napriek tomu, že bol odsúdený:

- rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/65/2016 zo dňa 07.11.2017, právoplatným dňa 07.11.2017 za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,
- trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/50/2019 zo dňa 27.2.2019, právoplatným dňa 27.2.2019, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

teda

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú má iný pri sebe a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal na chránenej osobe - na dieťati,

čím spáchal

zločin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. OT/122/2019, právoplatným dňa 10.05.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej J. S., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom: L. R. van A. 5, C., škodu vo výške 264,21 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú J. S., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom: L. R. van A. 5, C., odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

W. Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 17.12.2019 obžalobu na obvineného W. K., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom H. XXXX/XX, C., pre zločin krádež podľa § 212 ods. X písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd dňa 21.05.2020 vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený odpor. Odpor bol podaný oprávnenou osobou a včas, preto súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní po prednese obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný poučený o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia odpovedal „áno“. Prokurátorka navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal, keď skutok skutkovo a právne posúdil zhodne s prednesenou obžalobou, pretože na podklade dokazovania vykonaného v prípravnom konaní súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov zločinu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o výroku o treste a náhrade škody.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu: odborné vyjadrenie od CM - CENTRUM, spol. s r.o., č. 19/2019 (č. l. 70-83), pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/122/2019, a z neho: trestný rozkaz OS Trnava z 10.05.2019, sp. zn. 0T/122/2019, ďalej lustrácia ZVJS, lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia databázy súdov (CDB), lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní navrhla uznať obžalovaného vinným v zhode s obžalobou a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v rovnakom rozsahu, v akom bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 9T/79/2019.

Obhajca na hlavnom pojednávaní navrhol zohľadniť vyhlásenie obžalovaného o vine a brať ho ako poľahčujúcu okolnosť.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal, uviedol, že ľutuje, čo spravil, uviedol, že bol malý chlapec, poučil sa, nechce sedieť v base, chce pracovať, a prejavil záujem nahradiť spôsobenú škodu.

K výroku o treste.

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a preťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri zločine krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, je trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 (tri) roky až 10 (desať) rokov.

Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/122/2019, zistil, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. 0T/122/2019, doručeným dňa 10.05.2019, právoplatným dňa 10.05.2019, za prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 09.05.2019, a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za účelom posúdenia možného súbehu trestných činov z dôvodu možného ukladania súhrnného trestu súd dospel k nasledovnému prehľadu aj s poukazom na odpis registra trestov:

- 27.02.2019 - doručenie trestného rozkazu vo veci OS Trnava, sp. zn. 0T/50/2019
- 11.03.2019 - skutok OS Trnava, sp. zn. 9T/79/2019,
- 09.05.2019 - skutok OS Trnava, sp. zn. 0T/122/2019,
- 10.05.2019 - doručenie trestného rozkazu vo veci OS Trnava, sp. zn. 0T/122/2019,
- 10.06.2020 - doručenie trestného rozkazu vo veci OS Trnava, sp. zn. 9T/79/2019.

Pretože súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr (11.03.2019), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz s poukazom na § 353 ods. 8 Trestného poriadku (10.05.2019) za iný jeho trestný čin (09.05.2019), ukladal mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 8 záznamov, a to odsúdenia z rokov 2015, 2016, 2016, 2017, 2019, 2019, 2022 a 2022, prevažne za majetkovú trestnú činnosť.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 10 záznamov, prevažne ide o priestupky proti majetku a občianskemu spolunažívaniu.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je daná jedna poľahčujúca okolnosť, a to poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa obžalovaný priznal k spáchaniu činu a trestný čin úprimne oľutoval, a jedna priťažujúca okolnosť, a to priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože s poukazom na odpis registra trestov obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti a jednej poľahčujúcej okolnosti nebolo potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 Trestného zákona.

Pretože súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to za dva úmyselné trestné činy (prečin krádež OT/122/2019 a zločin krádež 9T/79/2019), z ktorých jeden je zločinom (čin z 11.03.2019, 9T/79/2019), súd s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin 9T/79/2019) o jednu tretinu (o 40 mesiacov). Nová trestná sadzba trestu odňatia slobody je po úprave 3 (tri) roky až 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

S poukazom na použitie ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 104/2009, prijaté 14. júna 2010 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 1/2011), podľa ktorého pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h/ Tr. zák. a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák. je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 os. 2 Tr. zák.).

Súd obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znížil a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, ktorý považuje za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu.

Súd mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie prijal. Pri mimoriadnom znížení trestu súd mohol uložiť trest odňatia slobody najmenej 2 roky, pretože dolná hranica trestnej sadzby 3 roky znížená o jednu tretinu v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona je 2 roky.

Podľa 44. stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu, keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny - neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznannej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu - (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že sa k trestnému činu od začiatku trestného konania priznával v celom rozsahu, nepopieral ho, a svoje konanie oľutoval, že urobil vyhlásenie o vine aj s dôsledkami s ním spojenými, a prejavil záujem nahradiť škodu. V prospech obžalovaného súd posúdil aj časový odstup 3,5 roka od spáchania trestného činu, kedy podľa názoru súdu ide o dlhú dobu konania, o ktorú sa obžalovaný nepričinil, nakoľko tento sa od začiatku k trestnému činu priznával, a v prevažnej časti tohto obdobia bol vo výkone trestu, teda bol pre súd dostupný.

Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil najmä predchádzajúce odsúdenia a záznamy v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, ktoré súd posúdil tak, že obžalovaný má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, a ani predchádzajúce odsúdenia a tresty nevedli k náprave a dlhodobej zmene jeho správania. Tieto skutočnosti, ktoré súd posúdil v neprospech obžalovaného, boli dôvod, prečo súd neukladal trest odňatia slobody mimoriadne znížený o celú jednu tretinu (12 mesiacov), ale len o 8 mesiacov. Súd poznamenáva, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace je zároveň výrazne prísnejší oproti trestom, ktoré boli obžalovanému uložené pred spáchaním trestného činu, keďže mu boli uložené podmienené tresty a nepodmienený trest vo výmere 7 mesiacov a tiež nepodmienený trest vo výmere 12 mesiacov. Na neskoršie odsúdenia, t. j. odsúdenia po spáchaní trestného činu za činy spáchané po spáchaní trestného činu v prejednávanej veci, súd neprihliadal, resp. neposudzoval ich v neprospech obžalovaného, nakoľko za tieto neskoršie činy, ktoré s prejednaným činom nie sú v súbehu, boli obžalovanému uložené príslušné tresty.

Skutočnosti uvedené v prospech obžalovaného, najmä vyhlásenie o vine spoločne s dôsledkami takéhoto vyhlásenia, a časový odstup od skutku, boli dôvodom, prečo súd obžalovanému uložil miernejší trest oproti trestu, ktorý mu súd uložil v trestnom rozkaze.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd vo vzťahu k obžalovanému zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.05.2019, sp. zn. 0T/122/2019, právoplatného dňa 10.05.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody.

Súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej J. S., škodu vo výške 264,21 Eur, nakoľko poškodená si škodu riadne a včas uplatnila, a jej výška bola preukázaná odborným vyjadrením. Poškodená si nárok na náhradu škody uplatnila vo väčšom rozsahu, než v akom jej súd nárok na náhradu škody priznal, preto súd poškodenú so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.